

Ansøgninger til hvert Præstekald. Der er ikke Tvivl om, at det inden kort Tid paa Grund af de forskjellige Classer af Embeder vil blive noget mindre, men lad os saa sige 24; hvad siger saa Lovforslaget? Ministeren tager dem bort, som paa Grund af Kaldets Indtægter eller af andre Grunde ikke have Ret til at søge dette Embede. Det kan nu være en Trediedeel, og der bliver 16 tilbage. Af disse 16 tager han 8 bort, og saa kommer han med de 8 til Menigheden. Er det for Meget at stille disse 8 frem for Menigheden og sige: „S. kunne vælge Een af disse 8; faaer Een af dem f. Ex. tre Fjerdedele af Menighedens Stemmer, saa er han valgt til Eders Præst.“ Det er jo ikke en Samling af Bærdige og Uværdige; det er ikke en Samling af meget gamle og meget unge Menneſker, der bliver tilbage; thi Ministeren har jo taget dem bort, han vilde tage; men det er Mænd, om hvilke Ministeren vel kan sige: „Saa, jeg vil helst have, at denne fik det; men faaer han det ikke, saa er der blandt de Andre ikke en Eneſte, som Embedet bliver brøstholdent ved at faae;“ det er Meningen. Vi kunne godt tænke os, at kun tre Ansøgninger bleve tilbage, og saa staae vi ved den gamle flensvigſke Valgmaade, som dog i sig selv ikke har fundet saa lille Tilslutning. Man siger endelig: Det gaaer ikke an at kaste den Mæsse Ansøgninger ud i Menigheden og ligesom kaste dem i Gravis; hvad Forſtand have de Menneſker paa saa mange Ansøgninger? Nei, det vil jeg gjerne indrømme. Sæg vil dog foreløbig bemærke een Ting, og det er den, at man ikke maa lægge altfor megen Bøgt paa Ansøgnin- gerne selv; thi jeg kan forſikre for, at længe forinden der vil blive Tale om, at Ansøgnin- gerne komme ind, ville Folk have været ude for at see sig om efter den Mand, som de ønske, men jeg indrømmer gjerne, at der er stor Banſke- lighed forbunden med Behandlingen af Ansø- gningerne. Men troer man da, at den ſkriftlige Afſtemning efter Forholdſtal ingen Banſke- lighed vil have for simple Folk? Er det ikke Noget, vi Alle kende fra Landet, at dersom vi ville forlange ſkriftlig Afſtemning efter Forholdſtals- valgmaade, saa kunne Dagleiere, Indſiddere og gamle Folk, som maaſkee havde den største Lyſt

til at komme og afgive deres Stemme, ikke afgive den. Dog, dersom det har fine store Banſkeligheder med Ansøgninger, der ſkulle be- dømmes af en heel Menighed, hvorfor da ikke ſende dem til Sogneraadet, for at Sogneraadet kunde ſee dem igjennem og saa efter nogle Dages Forløb kunde træde veiledende frem for den øvrige Deel af Menigheden og give Forklaring derover? Man vil sige: Hvad har Sogneraadet med den Ting at gjøre? Det har jo Intet med kirkelige Sager at gjøre. Saa, mine Herrer, hvad have vi dermed at gjøre? Det er jo dog en afgjort Sag, som vi viſt Alle ere enige om, at man viſt ikke bliver ſlettere Chriſten, fordi man bli- ver Sogneraadsmlem; men jeg vil gaae vi- dere, og jeg vil sige, hvor kunne vi ſidde i denne beſjendelsesløſe Rigsdag og blive fore- lagte kirkelige Love og efter min Mening med fuld Ret ikke alene forhandle dem, men ogſaa vedtage dem? Hvor kunne vi gjøre dette med nogen Grund og saa sige: Tag Jer iagt for, at ſaadanne Ansøgninger ikke komme ind i Sogneraadets Hænder, for at det kan vejlede de Andre. Sæg troer ikke, dette har Stort at sige. — Der er dertil endnu en Grund, som jeg ſkal tillade mig at bede de Herrer lægge Mærke til, fordi jeg ikke har ſeet, at den endnu er fremdragen. Der ſtaaer nemlig i Betænkningen — det er kun ſaa Ord. —: „Kun ved at lade Menighedens Stemme høres indirecte gjennem dertil Udvalgte tør man vente hos dem, i hvis Hænder denne vigtige Sag ſaaledes betroes, og ſom derfor ogſaa maatte have den fulde Følelſe af det Anſvar, der paahviler dem, at finde den til- hørige Utilgængelighed for uberettigede Gen- ſyn“. Saa, det er jeg fuldkommen enig med Betænkningen i; man bør gaae dertil, hvor denne Utilgængelighed for uberettigede Genſyn bedſt kan findes; men jeg troer, at denne Utilgængelighed findes langt mere hos Menigheden i dens Heelhed, end den findes hos et mindre Udvalg. Maa det være mig tilladt at minde om Skolelærernes Kaldelſe? Sæg ſkal ikke gaae nærmere ind paa Sagen ſelv, da det kunde give Anledning til en heel Deel Betragtninger og Modſigelſe. Sæg ſkal kun erklære, at jeg meget godt ſeer dens over-